

سه شنبه 11 آذر 1399-15 ربیع الثانی 1442-1 دسامبر 2020

انتخاب هفت تن از فقهای عظام به عنوان مرجع تقلید توسط جامعه مدرسین (1373ش)

انتخاب هفت تن از فقهای عظام به عنوان مرجع تقلید توسط جامعه مدرسین (1373ش)، پس از ارتحال حضرت آیت الله العظمی آراکي، به علت عدم وجود مرجع جامع الشرایط علی‌الرم و الاطلاق، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم در جلسه خود، تعداد هفت نفر از علمای جایزالتقلید و مرجع علی‌الرم و التبعین را معرفی نمودند که عبارتند از حضرات آیات عظام: سیدعلی حسینی خامنه‌ای (مقام معظم رهبری)، محمد فاضل لنکرانی، محمدتقی بهجت فومنی، حسین وحید خراسانی، ناصر مکارم شیرازی، میرزا جواد تبریزی و سیدموسی شبیری زنجان. (حَقَّطَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى أَجْمَعِينَ).

شهادت "میرزا کوچک خان جنگلی" رهبر قیام مردمی جنگل (1300ش) میرزا یونس معروف به میرزا کوچک خان در سال 1259 ش برابر با 1298 ق در شهر رشت چشم به جهان گشود و بیشتر تحصیلات خود را در شهرهای رشت و تهران گذراند. میرزا در 1286 ش در گیلان به صفوف آزادی خواهان پیوست و برای سرکوبی محمدعلی شاه قاجار، روانه تهران شد. میرزا کوچک خان بعدها نهضت جنگل را پایه‌گذاری نمود و در اواخر سال 1294 ش، همزمان با جنگ جهانی اول، چون اوضاع ایران را پریشان و آن را در اشغال بیگانگان می‌دید، با گرایش به اندیشه اتحاد جوامع اسلامی، کمیته‌ای به نام "اتحاد اسلام" را در حوالی تالش تشکیل داد. در سال 1919 م قراردادی میان ایران و انگلیس امضا شد که در صورت اجرا، نفوذ بیشتر انگلیسی‌ها را در ایران به دنبال داشت. انعقاد این قرارداد، زمینه حرکت‌های مخالف دخالت بیگانگان در ایران، از جمله نهضت جنگل را فراهم ساخت. در نهایت قیام مسلحانه میرزا کوچک خان با تعداد اندک یاران با وفایش که مجذوب اندیشه‌های انقلابی و معنوی وی شده بودند در گیلان آغاز گردید و در اندک مدت، از حمایت بی‌دریغ مردم آن سامان برخوردار شد. در این حال، قزاق‌های روسی و نیروهای انگلیسی و قوای دولتی، هر کدام جداگانه و یا متفقاً برای سرکوبی این حرکت، با گروه‌های چریکی جنگل درگیر شدند و این نشان می‌داد که افکار و آرمان‌های سردار جنگل با منافع و مقاصد هیچ کدام وفق نمی‌داد. اگرچه میرزا در ابتدا پیروزی‌های چشمگیری به دست آورد، اما پس از چند درگیری با قوای دولتی، بر اثر توطئه‌های روسیه و انگلیس و بروز تفرقه میان اعضای اصلی نهضت، نیروهای میرزا پراکنده شدند. میرزا هم که به منظور گردآوری نیرو از زادگاهش خارج شده بود، در اثر برف و سرمای شدید در جنگل‌های شمال ایران توان خود را از دست داد. مزدوران رضاخان که در تعقیب او بودند، وی را نیمه جان یافتند و در نهایت یکی از یاران خائن جنگلی، سر میرزا را به نشانه پایان قیام جنگل برای رضاخان به ارمغان بُرد. میرزا کوچک خان جنگلی، سخت به اتحاد جهان اسلام عشق می‌ورزید و در راه آن تلاش می‌کرد. او بارها در برابر مردم گیلان، هدف از نهضت خود را احیای قوانین اسلام معرفی نمود و متذکر شد که میرزا کوچک هرگز اسلحه را از خود دور نخواهد کرد مگر وقتی که مطمئن باشد افراد ایرانی از تطاول متجاوزان بیگانه و ستمکاران داخلی، در امان بوده و از رفاه برخوردار شوند. تاخت و تازهای خارجی در صحنه سیاست و اقتصاد کشور و سیاست بازی عناصر منافق، وضع آشفته کشور و بی‌کفایتی دولتمردان، انگیزه‌هایی بود که این روحانی جوان و دلسوخته را به میدان سیاست و سپس صحنه کارزار کشاند تا این که در این راه به شهادت رسید. پس از شهادت میرزا، تلاش‌های چند تن دیگر از یارانش برای زنده نگه‌داشتن نهضت جنگل راه به جایی نبرد و این جنبش پایان پذیرفت.

قیام "مختار ثقفی" به خون‌خواهی امام حسین (ع) (66ق) پس از شهادت امام حسین (ع) و قیام توابعین، نفرتی عمیق از بنی‌امیه در میان مسلمین ایجاد شد. با شکست قیام توابعین، باقی مانده‌های آن‌ها به گرد مختار بن ابوعبیده ثقفی جمع شدند. مختار به داعیه‌های خون‌خواهی امام حسین و دعوت به محمد حنفیه برادر آن حضرت، در کوفه قیام کرد و آن شهر را تصرف نمود. مختار قاتلان و کسانی را که در شهادت امام حسین (ع) نقش داشتند به قتل رساند و انتقام اهل بیت را از اشقیای زمان گرفت. مختار ثقفی حدود یک سال بر کوفه حکومت کرد اما از سپاهیان مصعب بن زبیر شکست خورد و کشته شد.

فروپاشی اتحادیه کشورهای اروپایی موسوم به اتحاد مقدس (1825م) اتحادیه تاریخی کشورهای اروپایی یا اتحاد مقدس در 26 سپتامبر سال 1825م به دنبال سقوط ناپلئون و تشکیل کنگره وین، بین امپراتوری‌های روسیه، اتریش و پادشاهی پروس به امضا رسید و به موجب آن، این دولت‌ها موافقت کردند که در کشورهای تحت حکومت خود و در روابط بین‌الملل بر اساس آیین مسیحیت رفتار کنند. در واقع، اصل سند در دفاع از صلح و عدالت بود. پس از چندی، بسیاری از دولت‌های اروپایی نیز این موافقت نامه را امضا کردند. اصول کلی مورد توافق در اتحاد مقدس بعدها جهت فرونشاندن انقلاب‌های ملی و جنبش‌های آزادی خواهی مردم اروپا و سایر کشورهای تحت سلطه استعمارگران، به کار گرفته شد. این اتحاد در اوّل دسامبر 1825م با خروج روسیه تزاری از هم فرو پاشید. اگرچه اصول مورد توافق نیز خالی از ابهام نبود. با این حال انقلاب‌های سال 1848م اروپا به صورت عملی این اتحاد را خاتمه بخشید.

امضای قرارداد "لوکارنو" درباره تثبیت مرزهای آلمان (1925م) پس از جنگ جهانی اول، فرانسه که با امضای معاهده ورسای با تصرف مناطقی از آلمان به کناره‌های رودخانه راین در آلمان دسترسی پیدا کرده بود از باز پس گرفتن این نواحی توسط آلمان وحشت داشت و می‌خواست به نحوی الحاق این اراضی به فرانسه را تضمین کند. پس از آن در پنجم اکتبر 1925م نمایندگان فرانسه، انگلستان، آلمان، ایتالیا، بلژیک، لهستان و چکسلواکی در لوکارنو در آلمان گرد آمدند تا درباره تثبیت مرزهای خود و نیز غیرنظامی شدن منطقه راین گفتگو کنند. در این کنفرانس یک رشته توافق‌ها بین دولت‌های شرکت‌کننده به عمل آمد و این موافقت‌نامه در نهایت در اول دسامبر 1925م به امضا رسید. به موجب این پیمان، مرزهای فرانسه - آلمان و بلژیک - آلمان تثبیت شد و سرزمین راین در آلمان که با بلژیک و لوکزامبورگ هم مرز است، غیرنظامی اعلام گردید. بر اساس این پیمان، آلمان میثاق‌های داوری و حکمیت با فرانسه، بلژیک، لهستان و چکسلواکی را امضا کرد. هم‌چنین پیمان‌های تضمین متقابل میان فرانسه - لهستان و فرانسه - چکسلواکی امضا شد. این پیمان‌ها برای رؤسای این کشورها که همگی خواستار همکاری بین‌المللی بودند، پیروزی مهمی محسوب می‌گردید. پیمان‌های لوکارنو، در نهایت در پی اشغال سرزمین راین از سوی آلمان در مارس 1936م، نقض شد و سایر امضاکنندگان نیز تنها به ارسال اعتراض رسمی برای هیتلر قناعت کردند و اقدام جدی به عمل نیاوردند.